

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Pîslaru Andrian xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.05.2020 – 05.11.2021;

Instanța de apel: 15.12.2021 – 23.03.2022;

Instanța de recurs: 14.07.2022 – 12.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 05 noiembrie 2021, Pîslaru Andrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, a fost redusă pedeapsa sub formă de închisoare aplicată, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, cu 61 zile.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Pîslaru Andrian la data de 07 martie 2020, aproximativ la orele 16:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în incinta magazinului SRL „Multcom” amplasat pe str. Horelor 9 din mun. Ungheni, adică în loc public, în prezența mai multor persoane, ignorând regulile sociale și morale de comportament în locurile publice, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, intenționat, fără motiv a amenințat-o pe minora Cotovici Daniela, cu un cuțit, care în acel moment înlocuia vânzătoarea plecată, insuflându-i minorei frică cu privire la aplicarea violenței fizice. După revenirea vânzătoarei magazinului Mușet Larisa, văzându-l pe Pîslaru Andrian în stare de ebrietate alcoolică cu cuțitul asupra sa, a alertat serviciul pazei particulare „Clima Alex”. La scurt timp la fața locului s-au prezentat angajații pazei particulare, care i-au cerut cet. Pîslaru Andrian de a înceta acțiunile huliganice, la ce acesta, ignorând regulile sociale și morale de comportament în locurile publice, în prezența mai multor persoane, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, intenționat, nu a reacționat, ci dimpotrivă, a opus rezistență fizică, angajații

pazei fiind nevoiți, să-l imobilizeze și să-i aplice mijloacele speciale cătușele, după care cet. Pîslaru Andrian a fost transportat la sediul IP Ungheni, unde ultimul a continuat să-i amenințe pe angajații pazei și angajații poliției care se aflau în cadrul grupei operative cu aplicarea violenței fizice.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Pîslaru Andrian a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

3. Avocatul Arabadji Maria în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Pîslaru Andrian să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale, apărarea a invocat că sentința în cauză este ilegală și pasibilă casării din considerentele că, prima instanță a emis sentința de condamnare, cu toate că în ședința de judecată nu au fost dobândite probe pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția lui. Astfel instanța condamnându-l în baza art.287 alin.(3) Cod penal, nu a luat în vedere faptul, că probele puse la baza sentinței de condamnare nu au confirmat vinovăția inculpatului în comiterea unui huliganism.

Avocatul a notat că, martorul Zidrașcu Vladislav a declarat că Pîslaru Andrian cât s-a aflat el în magazin s-a comportat bine și cu nimeni nu a intrat în conflict. Iar partea vătămată i-a făcut careva semne pe care el nu le-a înțeles.

Din declarații reiese că, posibil în magazin nici nu a avut loc vre-un conflict, iar partea vătămată doar a presupus că, dacă A. Pîslaru avea cuțitul cu care a deschis pateul putea să o amenințe sau s-o agrezeze. A susținut că, nu s-a confirmat prin nici o probă declarațiile părții vătămate, iar conform prevederilor art.8 Cod de procedură penală concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșire a infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile Codului de procedură penală se interpretează în favoarea inculpatului.

A mai indicat că, acțiunile care au avut loc deja în automobilul agenților de pază nu constituie semnele calificative ale huliganismului penal, iar prima instanță urma să-l achite pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

La baza condamnării prima instanța a menționat și procesele verbale de ridicare și examinare a cuțitului, care nici de cum nu pot fi apreciate ca probe în comiterea unui huliganism. Or, deținerea unui cuțit nu este interzisă atâta timp cât el nu este folosit la comiterea unei infracțiuni. În cazul lui A. Pîslaru s-a dovedit, doar faptul, că el l-a deținut și l-a folosit la deschiderea cutiei de pateu, în rest sânt doar presupunerile părții vătămate, neconfirmate prin alte probe.

Cu toate că, instanța corect a exclus din învinuirea lui Pîslaru Andrian aplicarea violenței asupra persoanei", cuvântul "grosolan" și textul "cinism sau", consideră, că incorect a apreciat declarațiile părții vătămate Cotovici Daniela, că inculpatul a încălcat ordinea publică în mod intenționat, prin amenințarea cu aplicarea violenței, demonstrând arma părții vătămate minore în scopul înfricoșării, deoarece nici ea nici procurorul nu au prezentat instanței probe care să dovedească că anterior au avut loc careva conflicte între partea vătămată sau familia ei și inculpat.

La fel a menționat că, prima instanța incorect a stabilit că inculpatul a opus rezistență agenților de pază, care i-au cerut lui Pîslaru Andrian să înceteze acțiunile huliganice, fiind nevoiți să-l imobilizeze, deoarece a ignorat declarațiile tuturor

martorilor audiați în cadrul examinării judecătorești, care au menționat că, atunci când au intrat în magazin, A. Pîslaru ședea liniștit la masă și a strâns cumpărăturile de pe masă, a transmis benevol cuțitul și l-a urmat în automobil. Deci aici s-au și terminat așa numitele acțiuni huliganice ale lui Pîslaru Adrian. Ce a urmat în automobil cade sub incidența altor articole din Codul penal sau contravențional și nici de cum a huliganismului agravant.

În acest context, apărarea consideră că vinovăția lui Pîslaru Andrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.287 alin.(3) Cod penal nu a fost dovedită și el urmează a fi achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2022, apelul declarat de avocat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel reiterând prevederile art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, a apreciat apelul declarat de avocatul Maria Arabadji în interesele inculpatului Pîslaru Andrian, ca fiind depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătorei Ungheni a fost pronunțată public la data de 05.11.2021, iar cererea de apel a fost depusă la data de 29.11.2021, ceea ce se atestă prin ștampila aplicată de instanța de judecată.

Instanța de apel a considerat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Pîslaru Andrian a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal. Or. întreaga sistemă de probe administrate și examinate, apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul Pîslaru Andrian a comis fapta imputată.

În coroborarea cu declarațiile martorilor, instanța de apel a ținut cont de procesul-verbal de ridicare și examinare din 07 martie 2020 cu planșa fotografică, prin care a fost ridicat cuțitul, care aparținea cet. Pîslaru Andrian; procesul verbal de ridicare din 09 martie 2020, prin care a fost ridicate înregistrările video de la agentul de pază Gorobeț Vitali; procesul-verbal de examinare din 10 martie 2020, potrivit căruia au fost examinate înregistrările video ridicate de la agentul de pază Gorobeț Vitali, din care rezultă comportamentul agresiv și antisocial, îndreptat spre încălcarea ordinii publice, opunerea de rezistență angajaților de pază, încercând să-l deposeze de arma din dotare la solicitările acestora de a înceta acțiunile ilegale.

Instanța de apel a menționat că, din probele administrate de acuzatorul de stat a stabilit că între partea vătămată și inculpat a avut loc un conflict, într-un spațiu public, acțiunile inculpatului caracterizându-se prin acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, dar și a materialelor de probă cercetate atât în instanța de fond, cât și verificate în instanța de apel.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea apărătorului privind achitarea inculpatului, or, instanța de apel cert a identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Pîslaru Andrian, sunt plasate anume sub aspect penal, prin urmare, în cele din urmă acțiunile acestuia just au fost încadrate în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

4.2. Instanța de apel a notat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță a ținut pe deplin cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat

hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare.

Astfel, având în vedere personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante ale vinovăției, antecedentele penale, reieșind din prevederile art.61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța de apel consideră că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin numirea unei pedepse privative de libertate sub formă de închisoare, pe un termen de 4 (patru) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Severitatea pedepsei aplicate inculpatului este justificată de modalitatea în care acesta a conceput și derulat activitatea infracțională și gravitatea faptei comise, care dovedesc perseverența infracțională ridicată întru atingerea scopului urmărit.

Din considerentele nominalizate, instanța de apel a apreciat că pedeapsa principală stabilită și individualizată de către prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia Pîslaru Andrian a fost condamnat, prin urmare sentința contestată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Pîslaru Andrian, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani închisoare.

Instanța de apel a notat că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

5. Avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond, solicitând casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind achitarea lui Pîslaru Andrian.

În motivarea recursului declarat, autorul susține că, acțiunile inculpatului Pîslaru Andrian urmau a fi încadrate în baza art.155 Cod penal, or, învinuirea în baza art.287 alin.(3) Cod penal se întemeiază doar pe declarațiile părții vătămate Cotovici Daniela.

5.1. Inculpatul, contestă hotărârile instanțelor de fond, solicitând casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă că nu este vinovat.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat, iar recursul inculpatului ca fiind declarat peste termen.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpat.

Conform art.432 alin.(2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

În prezenta cauză penală, prima instanță și instanța de apel au examinat cauza penală în privința inculpatului, pronunțând hotărâri prin care Pîslaru Andrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod Penal.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

La caz, se reține că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău în cauza penală privind-l pe Pîslaru Andrian, a fost pronunțat la 23 martie 2022 în lipsa inculpatului (f.d.13, vol. II), inculpatul fiind notificat că pronunțarea integrală a deciziei va avea loc pe data de 25 mai 2022, ora 14:00.

Ulterior, la 25 mai 2022, în lipsa inculpatului notificat, a fost pronunțată integral decizia instanței de apel, iar la 14 iunie 2021 copia deciziei a fost expediată inculpatului (f.d.38, vol. II).

Astfel, Colegiul penal menționează că, potrivit prevederilor art.422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel, curge de la data pronunțării acesteia.

Colegiul penal reține că, la 11 august 2022, conform ștampilei oficiului poștal pe plic, inculpatul Pîslaru Andrian, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, evident peste termenul legal de declarare a recursului ordinar prevăzut de lege, fără a invoca argumente întemeiate privind depunerea tardivă a recursului.

În acest sens, Colegiul penal statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, recursul ordinar declarat la 11 august 2022 de către inculpatul Pîslaru Andrian, împotriva deciziei instanței de apel din 23 martie 2022, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

Mai mult, Colegiul penal notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă a deciziei și ar leza, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiu vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr.7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art.6§1 CEDO.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin

hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la pct.8), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea lui Pîslaru Andrian în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului Pîslaru Andrian, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei. Însă, aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal ține să menționeze că, toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului Pîslaru Andrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei.

În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Sub acest aspect, Colegiul penal apreciază drept întemeiată poziția instanței de apel, prin care a stabilit că, în speță fapta prejudiciabilă a lui Pîslaru Andrian s-a manifestat prin acțiunile care au încălcat ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, dar și a materialelor de probă cercetate atât în instanța de fond, cât și verificate în instanța de apel.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii.

În plus, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Mai mult, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de

recurent, Colegiul penal atestă că, instanțele de fond s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâri, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și-o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza *Van de Hurk v. Olanda*, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kosser v. Franța*, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

În contextul celor menționate, Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, iar fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul *Danciuc Ghenadie* în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2022, în cauza penală în privința lui *Pîslaru Andrian xxx*, pe motiv că recursul avocatului *Danciuc Ghenadie* în numele inculpatului este vădit neîntemeiat, iar recursul inculpatului este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 17 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie